

Spotkanie

24 grudnia 2018 r.

Wydanie świąteczne

Święta Bożego Narodzenia - czas pokoju, radości i nadziei.
W ten Święty Czas wszystkim Gościom i Parafianom
ciepłe życzenia zdrowia, pogody ducha,
powodzenia i wszelkich Łask Bożych
życzy
ks. dr Janusz Wiśniewski /Proboszcz/

Obrzędy wieczerzy wigilijnej

Wieczera wigilijna ma charakter wybitnie religijny. Przeżywanie w rodzinach naszych wieczerzy wigilijnej w duchu jedności, wspólnoty i miłości głęboko zapada w dusze naszych dzieci i przybliża im klimat nocy betlejemskiej. Głębokie przeżycie tego wieczoru zjednoczy naszą rodzinę i pozostawi najpiękniejsze wspomnienia na dalsze życie naszych dzieci. Przeżywajmy więc ten wieczór bardziej duchowo.

Na centralnym miejscu w mieszkaniu ustawmy żłóbek z Dzieciątkiem Jezus. Stół nakryjmy białym obrusem. Pod obrusem umieścimy siano. Przyozdobmy stół zielonym igliwem i świeczkami. Na centralnym miejscu połóżmy opłatek i otwartą księgę Ewangelii. Na stół podajmy jedynie potrawy bezmięsne i napoje bezalkoholowe. Gdy ukaże się pierwsza gwiazda na niebie, na znak gwiazdy betlejemskiej, niech rodzina zgromadzi się wokół stołu wigilijnego. Jedno miejsce przy stole zostawmy wolne, jako znak pamięci o bliskich zmarłych i o podróżnych, którzy niespodziewanie mogą zapukać do drzwi. Obok pisma ustawiamy świecę odświętnie udekorowaną. Symbolizuje ona obecność w rodzinie Chrystusa, który przyszedł na ziemię jako "światłość świata". Wszyscy stoją, a najstarszy z rodziny zapala świecę. Po zapaleniu świecy mówi:

Oto światłość, która w noc dzisiejszą przyszła na ziemię, by rozproszyć ciemności grzechu.

Wszyscy: Bogu niech będą dzięki

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Wszyscy: Amen.

Z Ewangelii według św. Łukasza (Łk 2,1-14)

W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie.

W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoją trzodą. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwala Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: "Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan. A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie". I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: "Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania".

Gdy aniołowie odeszli od nich do nieba, pasterze mówili nawzajem do siebie: "Pójdźmy do Betlejem i zobaczmy, co się tam zdarzyło i o czym nam Pan oznajmił". Udali się też z pośpiechem i znaleźli Maryję, Józefa i Niemowlę, leżące w żłobie. Gdy Je ujrzeli, opowiedzieli o tym, co im zostało objawione o tym Dzieciątku. A wszyscy, którzy to słyszeli, dziwili się temu, co im pasterze opowiadali. Lecz Maryja zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu. A pasterze wrócili, wielbiąc i wystawiając Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im to było powiedziane.

Oto Słowo Pańskie.

Wszyscy: Chwała Tobie, Chryste.

Teraz następuje śpiew kolędy: Wśród nocnej ciszy...

WSPÓLNA MODLITWA

Ojciec lub matka odmawia niżej podane prośby, wszyscy odpowiadają: Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie!

Boże, nasz Ojczy, w tej uroczystej godzinie wychwalamy Cię i dziękujemy za noc, w której posłałeś nam swego Syna Jezusa Chrystusa, naszego Pana i Zbawiciela. Prosimy Cię, udziel naszej rodzinie daru miłości, zgody i pokoju.

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie!

Obdarz także naszych sąsiadów, przyjaciół i znajomych pokojem tej nocy.

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie!

Wszystkich opuszczonych, samotnych, chorych, biednych, głodnych na całym świecie pociesz i umocnij Dobrą Nowiną tej świętej nocy.

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie!

Naszych zmarłych (wymienić imiona) obdarz szczęściem i światłem Twej chwały.

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie!

Panie Boże, Ty sprawiłeś, że ta święta noc zajaśniała blaskiem prawdziwej światłości Jednorodzonego Syna Twojego; spraw, abyśmy jaśnieli blaskiem Twego światła w naszym codziennym postępowaniu.

Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Ojczy nasz ...

ŁAMANIE SIĘ OPLĄTKIEM I ŻYCZENIA

Ojciec lub matka: A teraz w duchu miłości i przebaczenia przełamiemy się opłatkiem, chlebem miłości.

Otwierając serca nasze w miłości wzajemnej, otwieramy je na przyjście Pana. W Nim każdy człowiek znajdzie dobroć i przyjaźń. Niech On będzie zawsze z nami w naszym domu.

Ojciec lub matka składa wszystkim życzenia i przełamuje się opłatkiem najpierw z matką lub ojcem, a potem z pozostałymi członkami rodziny. To samo czynią następnie wszyscy obecni.

SPOŻYWANIE WIECZERZY

Spożywanie wieczerzy przebiega w atmosferze wzajemnego braterstwa i życzliwości.

W czasie wieczerzy należy wyłączyć telewizor.

ŚPIEWANIE KOLĘD I WYMIANA UPOMINKÓW

Po wieczerzy świąteczny nastrój podtrzymujemy śpiewem kolęd i wzajemnym obdarowywaniem się upominkami. Przy choince, w nastroju świątecznym oczekujemy na Pasterkę, Ucztę świąteczną całej parafii.

MODLITWA PO WIECZERZY

Dziękujemy Ci, Boże, nasz dobry Ojczy, za Twojego Syna Jezusa Chrystusa, dziękujemy za miłość do wszystkich ludzi, za ten wieczór wigilijny i dary, które spożyliśmy. Tobie chwala na wieki.

Wszyscy: Amen.

Na podstawie Rytuału Rodzinnego, Bp Józef Wysocki

ŚPIEWNIK KOŁĘD

Bóg się rodzi

śl. Franciszek Karpiński, mel. XVIII/XIX w.

1. Bóg się rodzi, moc truchleje,
Pan niebiosów obnażony!
Ogień krzepnie, blask ciemnieje,
ma granice Nieskończony!
Wzgardzony, okryty chwałą,
śmiertelny, Król nad wiekami!
A Słowo Ciałem się stało
i mieszkało między nami.

3. Potem i króle widziani
cisną się między prostotą,
niosąc dary Panu w dani:
mirę, kadzidło i złoto.
Bóstwo to razem zmieszało
z wieśniaczymi ofiarami.
A Słowo...

2. W nędznej szopie urodzony,
złób Mu za kolebkę dano;
cóż jest, czym był otoczony?
Bydło, pasterze i siano.
Ubodzy, was to spotkało
witać Go przed bogaczami
A Słowo...

4. Podnieś rękę, Boże Dziecię,
błogosław ojczyznę miłą,
w dobrych radach, w dobrym bycie
wspieraj jej siłę swą siłą,
dom nasz i majątność całą
i wszystkie wioski z miastami!
A Słowo...

Wspaniały tekst Karpińskiego niemal od publikacji śpiewany był powszechnie na różne melodie. Obecnie znana melodia (z małymi odchyleniami była popularna już w I poł. XIX w. i to w różnych częściach Polski.

Cicha noc

śl. niem. Joseph Mohr śl. pol. Piotr Maszyński, mel. Franz X. Gruber

1. Cicha noc, święta noc!
Pokój niesie ludziom wszem,
a u źlóbka Matka Święta
czuwa sama uśmiechnięta
nad Dzieciątka snem. (2 x)

2. Cicha noc, święta noc!
Pastuszkowie od swych trzód
biegną wielce zadziwieni
za anielskich głosem pieni,
gdzie się spełnił cud. (2 x)

3. Cicha noc, święta noc!
Narodzony Boży Syn!
Pan wielkiego majestatu
niesie dziś całemu światu
odpuszczenie win. (2 x)

(P. Maszyński), Dwie Kolędy, Caecilia Nr 149 (ok. 1930).

Wśród nocnej ciszy

śł. i mel. XVIII/XIX w.

1. Wśród nocnej ciszy głos się rozchodzi: | 3. Ach witaj, Zbawco, z dawna żądany,
wstańcie, pasterze, Bóg się wam rodzi. | tyle tysięcy lat wyglądany.
|: Czym prędzej się wybierajcie, | |: Na Ciebie króle, prorocy czekali,
do Betlejem pośpieszajcie | a Tyś tej nocy
przywitać Pana. : | nam się objawił. :|
2. Poszli, znaleźli Dzieciątko w żłobie | 4. I my czekamy na Ciebie Pana,
z wszystkimi znaki, danymi sobie. | a skoro przyjdiesz na głos kapłana,
|: Jako Bogu cześć Mu dali, | : Padniemy na twarz przed Tobą,
a witając zawołali | I wierząc, żeś jest pod osłoną
z wielkiej radości: :| chleba i wina. :|

Lulajże Jezuniu

śł. i mel. XVIII w.

Kolęda ta, należąca do najbardziej znanych pieśni okresu Bożego Narodzenia, powstała prawdopodobnie u schyłku XVIII w. i była znana powszechnie na pocz. następnego stulecia, Mioduszewski bowiem przeznacza ją do śpiewów mszalnych. Przytacza ją za pierwszym źródłem, powiększając tylko wartości rytmiczne (Mioduszewski, Dodatek II i III do Śpiewnika 1853, s. 914- 915).

1. Lulajże, Jezuniu, moja peretko,
lulaj, ulubione me pieścidełko.
Lulajże, Jezuniu, lulajże, lulaj,
a Ty Go, Matulu, w płaczu utulaj.
2. Zamknijże znużone płaczem powieczki,
utulże zemdlone łkaniem wardzeczki.
Lulajże, Jezuniu...

3. Lulajże, piękniuchny mój aniołeczku,
lulajże, maluchny świata kwiateczku.
Lulajże, Jezuniu...

4. Lulajże różyczko najzdobniejsza,
lulajże, lilijko najprzyjemniejsza.
Lulajże, Jezuniu...

5. Lulajże, przyjemna oczom
gwiazdeczko,
lulaj, najśliczniejsze świata słoneczko.
Lulajże, Jezuniu...

6. Matuniu kochana, już odchodzimy,
małemu Dzieciątku przyśpiewujemy.
Lulajże, Jezuniu...

